KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

ARENA

Afgiftekantoor
3500 Hasselt 1-P509448
Vu: Lode Draelants
Mgr. Broekxplein 6
3500 Hasselt

bpost
PB-PP
BELGIË(E) - BELGIQUE

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VOOR BESTUURSLEDEN VAN iC | JANUARI 2019 | JAARGANG 27 | NR.1

FEESTEN VOEDT DE VERBONDENHEID

IN DEZE EDITIE

Verenigingen in actie
Afscheidsinterview met Anniek, Lode & Inge
Feest, cultuur en tradities

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

IN DEZE ARENA

4 INTERVIEW
10 FEEST, CULTUUR & TRADITIES
14 IN ACTIE
16 LOKALE HELDEN
17 40 JAAR RWW
18 WELKOM BIJ IC
19 CULTUUR SENSITIEVE ZORG

COLOFON: VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: Bert Van Thienen, adviseur IC, Mgr. Broekxplein 6, 3500 Hasselt TEKSTEN: medewerkers & vrijwilligers van IC. VORMGEVING: Stefany Giglio. FOTOGRAFIE: medewerkers & vrijwilligers van IC. SAMENSTELLING: Inge Van Ranst. EINDREDACTIE: Geert Poel

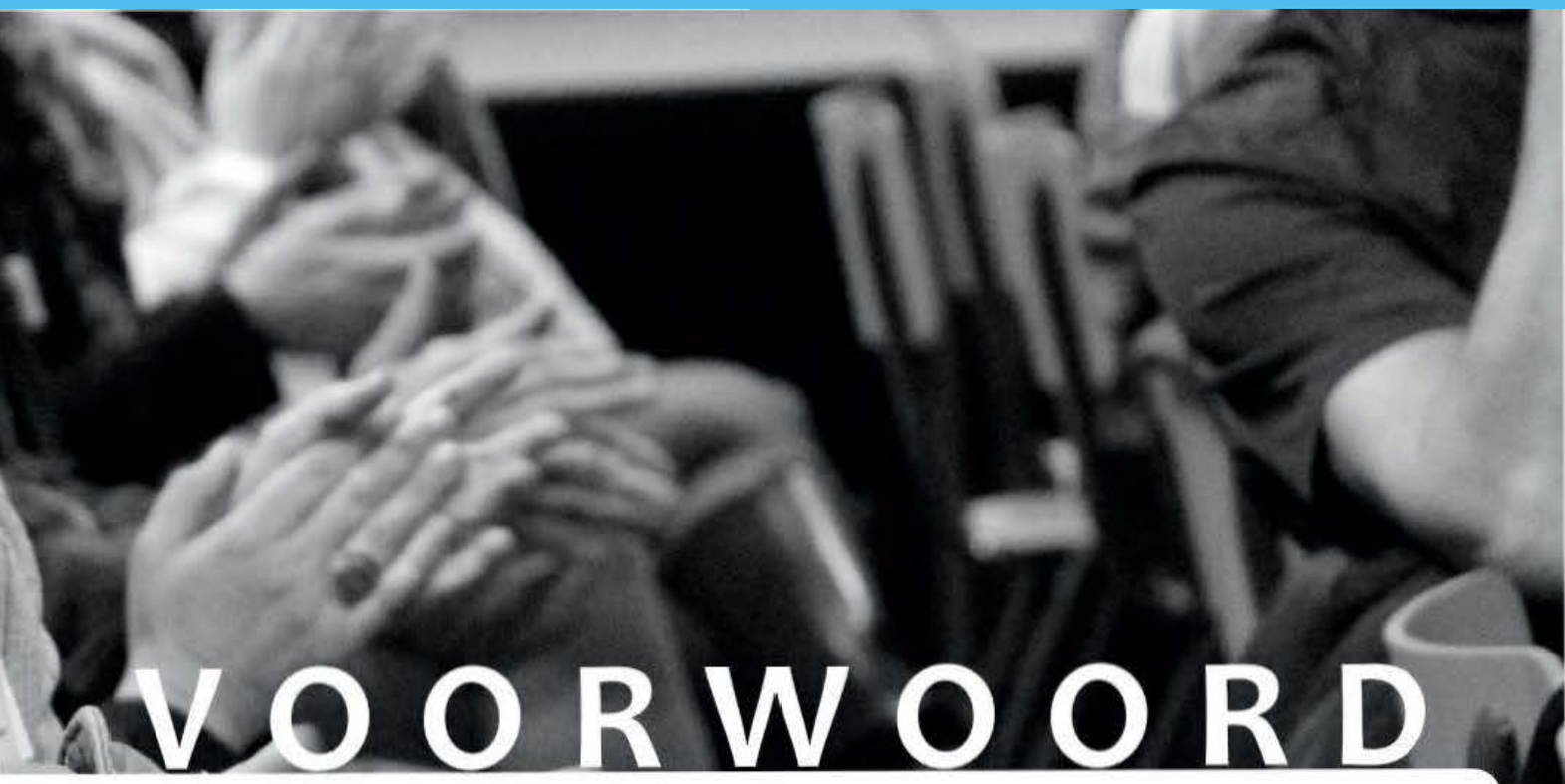
Wat is het IC?

Internationaal Comité VZW (IC) is een multiculturele federatie van meer dan 320 etnisch-culturele zelforganisaties en gemeenschappen in Vlaanderen en Brussel. Haast iedere lidvereniging kent een unieke samenstelling wat betreft nationaliteit, taal, religie, opleidingsniveau, ervaring, doelen en interesses.

Gezien die grote diversiteit in onze federatie ontwikkelde het IC een unieke begeleidingsmethode op maat, waarbij rekening gehouden wordt met noden, behoeftes en vooral sterktes van iedere unieke lidvereniging. Het IC helpt en ondersteunt besturen van verenigingen en leiders van gemeenschappen om hen te versterken in hun rol in hun gemeenschap en de samenleving.

Daarnaast legt het IC in zijn werking de focus op drie maatschappelijke thema's, namelijk onderwijs en ouderondersteuning, tewerkstelling en deelnemen aan de samenleving.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

VOORWOORD

De eindejaarsfeesten zijn voorbij en het nieuw jaar is van start gegaan. Deze overgang wordt overal ter wereld gevierd. Ook andere belangrijke gebeurtenissen in de loop van het jaar, in de natuur, scharniermomenten in onze eigen levensloop (geboorte, verjaardagen, huwelijk, pensionering, ...) zijn aangelegenheden die meestal gemarkeerd worden met een feest of een ritueel.
"Voor alles is er een tijd", zegt Prediker in de bijbel. "Er is een tijd om kinderen te krijgen en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om te oogsten. Een tijd om te doden en een tijd om te genezen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen. Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te treuren en een tijd om te dansen."

Eigenlijk hoort ook feesten in dit rijtje thuis, want dat doen mensen, overal in de wereld, ongeacht hun culturele, religieuze of etnische achtergrond. Een feest brengt mensen samen. Muziek, versiering, eten en drinken horen er altijd bij. Een feest is een vrolijke belevenis en iedereen wil er graag bij zijn, veelal met weinig of geen persoonlijk engagement. Een feest voedt de verbondenheid en het samenhorigheidsgevoel.

Het Internationaal Comité verenigt veel mensen van verschillende culturen en religies. Wij zien dat er jaarlijks, door de aangesloten verenigingen en gemeenschappen, heel veel feesten georganiseerd worden. Veel lidverenigingen richten zich hierbij al lang niet meer tot hun eigen leden of gemeenschap, maar delen het feestmoment met anderen. Door het toegankelijk te maken, wordt de drempel om andere culturen te leren kennen verlaagd. Feesten brengt mensen bij elkaar, brengt een dialoog op gang en speelt vaak een grote rol bij het oplossen van problemen. Vanwege van deze magische eigenschappen tracht het IC zijn verenigingen te ondersteunen bij de organisatie ervan.

Feesten kan je makkelijk wegrationaliseren, maar zonder feesten wordt het toch maar een koude en saaie bedoening. En vergeet niet: mensen eten, drinken en dansen graag.

Uw voorzitter *Zalmai Payjheri*

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

Interview met Lode Draelants, Anniek Nagels en Inge Van Ranst

LODE DRAELANTS

ANNIEK NAGELS

INGE VAN RANST

"We zeggen wat we doen en we doen wat we zeggen"

De inktvlek

Anniek: "In 2005 vroeg het toenmalige ACW-Limburg (nu beweging.net Limburg) mij om de vrijgekomen functie van directeur van het IC op me te nemen. Ik was destijds stafmedewerker bij het ACW, maar ik was toe aan een nieuwe uitdaging. Het IC moest toen voldoen aan het nieuwe decreet op sociaal-cultureel werk. Dat was een geweldige uitdaging. Op dat ogenblik was onze werking beperkt tot Limburg waar we 76 afdelingen hadden. Om in orde te zijn met het decreet moesten we uitbreiden naar minstens 2 andere provincies en daar telkens minstens 10 lidverenigingen hebben. Ik ben daar met 150% enthousiasme aan begonnen.

De vijf daaropvolgende jaren hebben we dus heel hard ingezet op de versterking en de uitbreiding van het team en op de expansie naar andere provincies. In 2006 ontmoette ik Galina van het Platform van Russischspre-

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

kenden. Zij hadden een aantal verenigingen in Antwerpen. Dat werd dus de eerste uitbreiding. Het kwam tot een fusie en werd Galina aangeworven bij het IC. In het kader van een tewerkstellingsproject in het Waasland konden we een coördinator, Rachida, aanstellen die verantwoordelijk was voor het toeleiden van mensen uit etnisch-culturele minderheden naar werk of naar een opleiding. Bovendien vonden we zowel in het Waasland als in Antwerpen aansluiting met de regionale ACW-verbonden. Dan is Brussel erbij gekomen, want ook daar zagen we opportuniteiten en hadden we al een aantal afdelingen. Zo zijn we stelselmatig beetje bij beetje gegroeid zodat we in 2009 250 lidverenigingen en 20 personeelsleden hadden. Onze werking was intussen ook verbreed met projecten rond empowerment en ouderondersteuning in het onderwijs. Toen kwam ook Lode de ploeg versterken, als adjunct-directeur."

Lode: "Inderdaad, ik kende Anniek, die toen directeur was. Ze was hoogzwanger en op zoek naar een vervanger voor een paar maanden en ik was uitgekeken op mijn vorige job. Ik heb Anniek toen 9 maanden lang vervangen als directeur. Jef De Vrij vroeg me om te blijven en de uitbreiding van het IC met de regio's Antwerpen en Sint-Niklaas verder in goede banen te leiden. Daarna kwamen het Work-up-project en de uitbreiding met Brussel, Leuven en Mechelen. Zo is het IC stilaan gegroeid. Toen ik de rangen vervoegde, hadden we 70 lidverenigingen in Limburg. Op dit ogenblik tellen we er 350 in heel Vlaanderen en Brussel."

Inge: "Ik werkte in een tijdelijk opvangcentrum van het Rode Kruis dat ging sluiten en ik zocht dus ander werk. Datgene waar het IC voor staat, heeft mij altijd al geboeid. Het sollicitatiegesprek was heel spannend, want Lode stelde nogal rare vragen. Maar toen ik aangeworven werd, vielen de puzzelstukjes in elkaar omdat ik bij het IC de dingen waarin ik geloof i.v.m. samenleven en diversiteit terugvond. Die visie heb ik ten volle kunnen uitwerken."

Anniek: "In 2010 kon ik schepen worden in Genk. Toen heb ik besloten de fakkel door te geven aan Lode. In het IC heb ik mij dan toegelegd op de financiën en het personeelsmanagement. Ik ben schepen van jeugd en cultuur en verder ben ik nog voorzitter van het Autonoom Gemeentebedrijf (AGB)."

Werken met mensen

Lode: "Deze job kan je enkel doen als je in je hart overtuigd bent van de meerwaarde van diversiteit in de samenleving. Het was al die tijd fantastisch werken met mensen die, hoewel ze vaak zelf nog aan het worstelen zijn, toch iets willen doen voor hun gemeenschap en voor de samenleving. Eigenlijk werken we met de meest positieve mensen. Daarom ben ik ervan overtuigd dat er voor het IC een prachtige toekomst is weggelegd."

Inge: "Het IC, dat zijn de mensen. Ik heb het altijd fijn gevonden dat we bij het IC steeds heel positief en oplossingsgericht werken. Dat kunnen we omdat we met mensen werken die een vechtersmentaliteit hebben, die iets willen maken van hun leven. En dat is het tegenovergestelde van wat je in de mainstream hoort. Er zijn echt wel oplossingen. En we vinden die oplossingen en voeren ze uit. Met enkel te praten redden we het niet."

Anniek: "Ik ben geschoold als pedagoog en had wel wat ervaring met jeugdwerk. Maar dankzij mijn werk bij het ACW was ik natuurlijk meer onderlegd in het begeleiden van groepen volwassenen. De echte uitdaging was de superdiversiteit die ik bij het IC aan den lijve ondervonden

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

heb. En die ervaring heb ik als gemeenteraadslid en later als schepen in de superdiverse stad Genk goed kunnen gebruiken. In Genk heb je geen enkele meerderheidsgroep. Eigenlijk is het een stad van minderheden. Dankzij het IC had ik ook een voet in huis bij bepaalde gemeenschappen, zoals de toenmalige Griekse gemeenschap en de Italiaanse en Aziatische verenigingen. Dat gaf dus een voortdurende kruisbestuiving tussen mijn ambt als schepen en mijn werk bij het IC. Maar je moet natuurlijk goed opletten dat je daar een scheiding tussen houdt om deontologische problemen te vermijden. Wanneer ik voor het IC naar Vlaamse overheden moest voor beleidsbeïnvloeding of om middelen te verkrijgen, was het dan weer mooi meegenomen dat ik mijn kennis van het lokale niveau kon uitspelen op het bovenlokale."

Diversiteit en emancipatie

Lode: "Maatschappelijke uitdagingen oplossingsgericht aanpakken is echt wel een kernfunctie van het sociaal-cultureel werk, dat nergens zo professioneel uitgebouwd is als in Vlaanderen. We wachten niet tot de overheid zich met het probleem gaat bezighouden. Omdat we heel dicht bij de mensen en de gemeenschappen staan, ontdekken we de problematiek en de uitdagingen. Maar we gaan ook zelf op zoek naar oplossingen, zonder op een initiatief van de overheid te wachten. De relevantie van het IC ligt in het omgaan met de superdiverse samenleving en het integreren van mensen en gemeenschappen. Dat is één van de belangrijkste uitdagingen van onze tijd, van onze generatie. Het is echt een scharnierthema. De toekomst zal voor een groot deel bepaald worden door de manier waarop we dat nu gaan aanpakken. Migratie, nieuwkomers; het is gewoon een feit. Punt. De vraag is dan: hoe gaan we daar toekomstgericht mee om? Hoe zorgen we ervoor dat kinderen uit migratie gewapend zijn voor de toekomst, dat ze op termijn kunnen bijdragen aan ons socialezekerheidssysteem, aan ons solidariteitsprincipe, in plaats van daarop te gaan wegen. De samenleving als geheel moet dat aanpakken en middenveldorganisaties zoals het IC spelen daar een uiterst belangrijke rol in."

Inge: "De visie die je nodig hebt om die voortrekkersrol te spelen, krijg je door dit werk te doen. Lode sprak een aantal jaren geleden over de derde emancipatiegolf. Doordat we ons werk met passie doen en met de juiste sociaal-culturele methodiek, verwerven we inzicht. Daardoor houden we altijd de vinger aan de pols."

Lode: "Daarom is het zo fijn om binnen het netwerk van beweging.net te werken. Die zitten op zo'n berg van kennis van de twee vorige emancipatiebewegingen: die van de arbeiders en die van de vrouwen. De derde is die van mensen met een migratieachtergrond. Zij stellen eigenlijk precies dezelfde vragen als indertijd de arbeiders en de vrouwen: een faire job, een toekomst voor hun kinderen, een eerlijke plaats in de samenleving, kansen. Ook bij die twee vorige emancipatiebewegingen heeft men daar collectief een antwoord op gevonden. Die arbeiders hebben dat niet individueel opgelost. Die zijn niet elk persoonlijk naar de fabriekseigenaar gestapt met de eis: 'Ik wil 6 cent per uur meer verdienen.' Ook de vrouwenemancipatie is een collectief proces geweest. Natuurlijk,

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

LODE DRAELANTS

er waren voortrekkersfiguren, maar die trokken wel een hele grote groep mee. Die hadden dat nooit individueel kunnen doen. En ook nu zie je bij ons sterke leidersfiguren die de emancipatiebeweging proberen vlot te trekken voor hun mensen en voor de samenleving. Er zijn zoveel parallellen met vroeger."

Rijkdom

Inge: "Gebaseerd op alle ervaringen die ik hier heb kunnen opdoen, ben ik ervan overtuigd dat het IC een hele sterke basis heeft. Dat blijkt ook uit het rapport van de visitatiecommissie. Ik ga nu wel werken in een meer Vlaamse of 'witte' setting, maar ook daar is het de bedoeling om diversiteit aan te trekken. Dat kan je breed en ruim interpreteren. Superdiversiteit gaat niet enkel over migratie. Wat ik bij het IC geleerd heb, neem ik zeker mee om het te introduceren bij mijn nieuwe werkgever. Die ervaring is ook een van de redenen dat ze voor mij gekozen hebben. Omdat ik daar echt voor sta."

Lode: "Voor mij geldt hetzelfde. Ik ga naar Familiehulp, een zorgorganisatie. Die mensen uit de zorgsector zijn zich zeer bewust van het feit dat de toekomst superdivers zal moeten worden. Zorg zal steeds meer op maat moeten aangeboden worden. Bovendien liggen er nog heel wat zorgvragen bij mensen met een migratiegeschiedenis. Vaak vinden ze hun weg niet naar het zorgaanbod. Die brug dichten wordt een zeer belangrijke opdracht: hoe krijgen wij het zorgaanbod bij degenen die het nodig hebben? En bovendien liggen daar ook nog heel veel jobkansen. De zorgsector is voortdurend op zoek naar personeel met een zorgend karakter, met zorgende kwaliteiten. Dus daar liggen nog heel wat kansen voor mensen met een migratiegeschiedenis."

Anniek: "Ik heb veel gehad aan de kruisbestuiving tussen mijn twee functies. Als voorzitter van het Autoneem Gemeentebedrijf heb ik een groot exploitatiebudget en daarnaast ook nog een aanzienlijk investeringsbudget. Als dan je weet wat kleine organisaties moeten doen om overeind te blijven, ga je dus ook zeer spaarzaam om met de middelen van de stad, ook al zijn dat veel grotere budgetten. Bij het IC heb ik altijd geprobeerd om zo stevig mogelijk op de kist te gaan zitten om een buffer te creëren zodat er geïnvesteerd kan worden. Dat is ook altijd gelukt. Een andere kruisbestuiving komt door de contacten met vluchtelingen, met gekleurde armoede, met mensen die het moeilijk hebben om te overleven. Die ervaring draag je mee. Ze zet je met beide voeten op de grond. In het Genkse cultuurcentrum heb ik er bijvoorbeeld altijd op gehamerd om in te zetten op superdiversiteit. In mijn beleidsbeslissingen heb ik altijd rekening gehouden met degenen die het wat minder hebben. Ik probeer in elke

ANNIEK NAGELS

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

functie het hart op de juiste plaats te houden."

Inge: "Eigenlijk is die kruisbestuiving een natuurlijk proces. Onze opgedane kennis en ervaring kunnen we nu elders uitzaaien. We nemen ons verhaal zeker mee. Wat ik hier heb kunnen doen was echt doorleefd. Als je er niet in gelooft, kan je dit werk niet doen. Dat neem je mee naar een volgende job om ook daar een verandering teweeg te brengen. Om datgene wat in de samenleving leeft ook op organisatieniveau binnen te brengen."

Verenigingen en voortrekkers

Anniek: "Enerzijds is er armoede en gekleurde armoede. Hoe ga je daarmee om? En hoe maak je daar ook verenigingen warm voor? Er moet solidariteit ontstaan tussen de verenigingen. Maar het hele samenlevingsmodel staat onder druk. Ook in Genk merken we nu hoe er gepolariseerd wordt. Het IC moet daar een antwoord op geven. Wanneer de samenleving naar rechts opschuift, moeten we er net voor zorgen dat iedereen aan bod komt, dat er respect is voor ieders normen en waarden. Dat is een enorme uitdaging voor onze federatie. Anderzijds is er de superdiversiteit. Ik zie veel mensen die zich bewust worden van de rijkdom ervan. Vooral daar moet het IC op inzetten. We moeten iedereen rond onze thema's aan boord houden en deze weg verder verdiepen en uitbouwen. Ik hoop dat het IC een goede doorstart krijgt. Maar ik hoop vooral dat het achter zijn historische waarden blijft staan. Zoals het besef dat iedereen heel waardevol is, dat je de competenties van mensen moet herkennen en kijken naar de rijkdom van iedere cultuur. Dat moet het IC koesteren. Het is heel belangrijk dat de gemeenschappen goede afgevaardigden hebben die over hun eigen cultuur kunnen heen kijken, een bijdrage kunnen leveren aan de Vlaamse gemeenschap en dat goed en met de nodige nuance kunnen vertolken. We moeten het menselijk kapitaal van onze verenigingen vormen tot goed leiderschap. We hebben mensen nodig die het voortouw durven nemen en tegen hun achterban durven zeggen: 'Kijk. Het zou beter zijn als we deze weg kiezen. Kunnen we de neuzen niet allemaal in die richting draaien?' Ik zie bij vluchtelingen vaak dat ze een enorme veerkracht hebben. Die moeten we transformeren tot woordvoerderschap en verantwoordelijkheidszin. Dat werkt in twee richtingen. Men moet ook tegen de eigen gemeenschap in durven gaan om hen wakker te schudden voor de uitdagingen die er zijn."

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

Onze wegen scheiden zich

Lode: "We vertrekken echt wel met een heel warm hart voor het IC. Ik denk dat er voor een sterke middenveldorganisatie zoals het IC een mooie toekomst is."

Inge: "Dat geldt ook voor mij."

Lode: "Ik heb dankzij het IC heel mooie mensen ontmoet en met heel fijne mensen samengewerkt."

Inge: "Er zijn zoveel mooie momenten geweest, zoveel veranderingen die we hebben kunnen doorvoeren, niet enkel op het niveau van de organisatie, maar ook in de samenleving. We hebben het leven van veel mensen positief kunnen veranderen. Dat geeft heel veel voldoening. Het is mooi om te zien hoe de theorie aan de praktijk gekoppeld wordt. Geen holle frasen, actie."

Anniek: "Het IC is een heel sterke federatie -en ik hoop dat die kracht ook blijft-, maar we moeten meer allianties zoeken met andere federaties om steeds sterker te worden. Met hoe meer je bent, hoe groter je draagvlak en hoe steviger je draagkracht."

Samen:

"We zeggen wat we doen en
we doen wat we zeggen.
Meteen de titel van dit interview."

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

FEEST, CULTUUR

> “Samen Jiaozi vouwen is het summum van Chinese gezelligheid en zorgt voor het groepsgevoel.”

Chinees Nieuwjaar

Rong Lu

Nihao Leuven viert elk jaar het Chinese Nieuwjaar. Dit feest valt niet op een vaste datum. Het nieuwe jaar begint op de tweede nieuwe maan na de winterzonnewende en is een duizenden jaren oude traditie. Op deze dag wens je elkaar geluk, rijkdom en voorspoed voor het volgende jaar.

Om de jaarwisseling te vieren maakt iedereen traditiegetrouw Jiaozi: lapjes deeg met een hartige vulling van vlees of groenten die je vouwt in de vorm van een halve maan en vervolgens kookt. Volgens de volksverhalen werden Jiaozi tijdens de Han Dynastie (206 voor Chr. – 220 na Chr.) uitgevonden door Zhang Zhongjing (150 – 219 na Chr.), één van de grootste beoefenaars van de traditionele Chinese geneeskunde in de geschiedenis. Samen Jiaozi vouwen is het summum van Chinese gezelligheid en zorgt voor het groepsgevoel.
Op het nieuwjaarsfeest staat de Leeuwendans centraal. Het is een eeuwenoude, traditionele dans die geluk en voorspoed brengt en een belangrijke rol speelt op feestdagen. Tijdens de Leeuwendans wordt de leeuw ingewijd waarna hij kan zegenen. Daardoor zullen de handelaars het hele jaar genieten van overvloed en welvarend zijn.
Als decoratie hang je rode lantaarns op die een speciale betekenis hebben in de Chinese cultuur: ze staan voor geluk, rijkdom en voorspoed (rood is de kleur van geluk).
De vreugde van het feest, die beklonken wordt met rijstwijn, deel je met familie en vrienden, maar eigenlijk is iedereen welkom op het Chinese Nieuwjaar.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

EN TRADITIES

Kerstfeest bij de Chaldeeuwse gemeenschap

Op 25 december vieren de leden van de vereniging Actief Chaldeeuwse Organisatie Mechelen zoals andere christelijke gemeenschappen de geboorte van Jezus Christus. Trouw aan hun christelijke wortels vieren ze de komst van de verlosser.

Het feest is een gelegenheid om je huis te aan te kleden met veel kerstversiering en je feestkledij aan te doen. De hele familie komt bijeen en geeft elkaar een hand en een kus. Het is een tijd om elkaar terug te zien en gezellig samen te eten en te drinken. De Chaldeeërs maken dan typisch Mesopotamische gerechten, zoals prakhé, rijst en couscous (saver), maar evengoed lasagne en andere Europese schotels. Bij de maaltijd drinken ze water, thee, koffie, allerlei frisdranken en alcoholische dranken.

In de kerstperiode wordt er ook aan de minderbedeelden gedacht en doet men daadwerkelijk iets voor hen. Kortom, het is een tijd om de vredesboodschap zoveel mogelijk te verspreiden, te vergroten, door te geven, te vermenigvuldigen. En dat mag je heel letterlijk nemen! Tijdens die dagen krioelt het van bezoekende familieleden, vrienden en kennissen. Ook buitenstaanders zijn meer dan welkom. Door de enorme gastvrijheid van de Chaldeeërs staat de deur altijd open voor iedereen. Het kerstfeest zorgt dan zeker af en toe voor stress. Veel Chaldeeuwse families geraken op twee dagen tijd niet bij alle familieleden om hen een zalige kerst te wensen. Indien men dat later doet, zegt men wel eens: 'Dat zijn vijgen na Pasen.'

In het thuisland waren het de mannen die, meestal per stam, naar alle families gingen om kerstmis te vieren. Zo'n bezoek duurde nooit meer dan enkele minuten omdat ze veel bezoeken moesten afleggen en er soms zelfs geen tijd was om iets te eten en te drinken. Deze traditie heeft hier geen stand gehouden omdat de oudere generatie de jongere niet heeft kunnen motiveren om dit hier verder te zetten. Voor vele jonge mannen die andere prioriteiten in het leven hebben dan de tradities van de ouders in ere te houden is dit immers een tijdrovend gebeuren.

> "Het is een moment om de vredesboodschap zoveel mogelijk te verspreiden, te vergroten, door te geven, te vermenigvuldigen."

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

FEEST, CULTUUR

Poolse vereniging viert ook Poolse feesten

De Hasseltse Poolse school geeft niet enkel taallessen, maar viert samen met de kinderen en hun ouders ook de traditionele Poolse feestdagen. Zo kunnen kinderen die niet in Polen wonen kennismaken met de cultuur van het moederland van hun ouders en grootouders.

Elk jaar in december organiseren ze 'Wigilia', een traditionele, typisch Poolse kerstavond. Kinderen, ouders, leerkrachten en bestuur bereiden samen traditionele gerechten en drankjes. Iedereen zingt kerstliederen, deelt 'wensbrood' uit aan de anderen en men wenst daarbij elkaar het beste toe. De kinderen voeren ook een theatervoorstelling op over de geboorte van Jezus.

In februari kunnen de kinderen, in kleurrijke kostuums, genieten van het carnavalsfeest, met muziek en lekker eten.

In juni nodigt de school alle ouders met hun kinderen uit voor een gezinspicknick. Ook familieleden van de ouders zijn welkom. Omdat Poolse gezinnen vaak gemengd zijn, zijn er ook Belgen, Turken, Indiërs, Amerikanen en andere nationaliteiten aanwezig. Het is dus ook een gelegenheid om de banden tussen Polen en andere nationaliteiten te versterken.

Ook de Poolse nationale feestdagen worden niet overgeslagen. Op 3 mei is er de Dag van de Constitutie en op 11 november de Dag van de Onafhankelijkheid. Om die gebeurtenissen te vieren bereidt de school samen met de kinderen een toneelvoorstelling voor. Op Pasen en Kerstmis kunnen ouders en kinderen deelnemen aan kunstworkshops en leren hoe je traditionele Poolse feestelijke versieringen maakt.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

EN TRADITIES

Het Suikerfeest. Viering van het einde van de ramadan.

Naar jaarlijkse gewoonte organiseerde vzw Karama, de interculturele vrouwenwerking te Mechelen, het Suikerfeest of het Kleine Feest, in het Arabisch عيد الفطر (Eid-al-Fitr) genoemd. Deze islamitische feestdag viert het einde van de maand ramadan en geeft moslims in de hele wereld de gelegenheid om deze vastenmaand te beëindigen.

Moslims hebben elk jaar twee grote feesten, namelijk het Offerfeest en het Suikerfeest. Tijdens het Suikerfeest, dat 2018 op 15 juni viel, komt er veel zoetigheid en ander lekkers op tafel. Maar het draait vooral toch rond het samenzijn, elkaar ontmoeten en in verbinding staan met vrienden en familie. Families bezoeken mekaar, jongeren trekken eropuit met vrienden en overal eet men lekkers. Officieel duurt het feest drie dagen, maar in België vieren de meeste moslims het maar één dag. We hopen dat dit ook een erkende feestdag wordt.

Oksana Guzenko

De vereniging 'Kinderwereld' viert elk jaar het nieuwjaarsfeest voor kinderen en ouders en doet dat volgens de Oost-Europese traditie. De Kerstman bezoekt dan elk kind om een geschenk met veel snoep te bezorgen. Op hun beurt geven de kinderen een leuke voorstelling voor de Kerstman en de ouders.

Daarna eten ze samen koffiekoeken en drinken er iets warms bij. Natuurlijk ontbreken de kerstboom en de kerstversiering niet op het feest.

De vereniging wil deze Oost-Europese traditie in stand houden en mensen uit de Russische gemeenschap samenbrengen. Iedereen die geïnteresseerd is in de Oost-Europese cultuur mag meevieren.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

De 3de reis naar Nepal ... adem, leef en beleef!

We zijn terug in het land, vermoeid maar innerlijk voldaan. Samen met de Nepalese collega's Sudip en Suraj van Namaste Nepal realiseerden Guido Van Briel en Stephan Daniels hun humanitaire opzet. Een reis van 12 uren bracht ons 7050 km van het thuisfront. Het was hoe dan ook een blij weerzien met respectvolle mensen!

Eerst hebben wij VSN (Volunteer Society Nepal) bezocht. Wij steunden hen met een bedrag van € 2000. Daarmee wordt de aanschaf van een minibus voor het Center for Children with Intellectual Disability gefinancierd. Dat centrum, gelegen in Kathmandu, zorgt voor 20 kinderen met een intellectuele handicap en ontwikkelingsstoornissen. Voorheen werden ze genegeerd, maar nu krijgen ze speciaal onderwijs en fysiotherapie. In Nepal worden personen met een handicap veelal weggecijferd en voor de buitenwereld verstopt omdat hun familieleden zich schamen. Bijgevolg sterven deze kinderen vaak in de kamer of het bed waarin ze geboren zijn. Een handicap wordt in Nepal beschouwd als een straf van de goden. Daarom weigert men deze kinderen grondrechten zoals onderwijs, gezondheidszorg en werkgelegenheid.
Daarna zorgden we voor educatieve steun aan de Bal Mandir Primary School en de Saraswati Secondary High School in Dunai in het district Dolpa (Noordwest-Nepal). In Kathmandu kochten we voor ruim € 5000 multimedia-, school- en sportmateriaal. Wij waren de allereerste buitenlanders die humanitaire hulp brachten in Dolpa, een arme regio die zelden hulp krijgt. Onze actie kwam op de nationale radio en de schooldirecteurs, de leerkrachten, de gouverneur van Dolpa, de burgemeester van Dunai en de deputé van onderwijs kwamen Namaste Nepal bedanken.

Voor een tehuis in Pharping, waar 46 jonge kinderen uit extreem arme gezinnen verblijven en onderricht krijgen, kochten wij een flinke voorraad voedzame, vezelrijke en bewaarbare etenswaren.

Op onze reis werden we ook geconfronteerd met extreme armoede, vervuiling, de slechte staat van het wegennet, verkeersdrukte, overbevolking en helaas ook corruptie en machtsmisbruik. Het zal nog vele jaren duren vooraleer de 'gewone' Nepalees een menswaardiger leven zal kunnen leiden.
De drie weken durende reis was fenomenaal, zowel fysiek als emotioneel. We realiseerden onze doelstellingen en de dankbaarheid vanwege de Nepalezen was bijzonder intens. "NIET HET GELUK MAAKT ONS DANKBAAR, MAAR DANKBAARHEID MAAKT ONS GELUKKIG." In 2020 mogen ze Namaste Nepal weer verwachten met een nieuw pakket aan hulpmiddelen. Bedankt aan al onze de sympathisanten die ons steunen en de Nepalezen een warm hart toedragen.

Guido Van Briel

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

Beter voorkomen dan genezen!

SINT-NIKLAAS

"De bedoeling van het bevolkingsonderzoek is het vroegtijdig opsporen en behandelen van dikkedarmkanker."

De Association Guinée Sint-Niklaas (AGSN, lidvereniging van het IC) organiseerde een infosessie rond het bevolkingsonderzoek naar dikkedarmkanker, i.s.m. Stad Sint-Niklaas en Lokaal Gezondheidsoverleg (Logo) Waasland. Voor Logo Waasland was de infosessie meteen een uitgelezen moment om het uitgewerkte infopakket uit te testen.

Mannen en vrouwen van 53 tot en met 74 jaar krijgen om de twee jaren een uitnodiging om een gratis stoelgangtest te doen. Vanaf 2020 gebeurt dit vanaf 50 jaar. Je ontvangt dan thuis een afnameset met alle informatie en formulieren. Deelnemers sturen een staal van hun stoelgang naar het laboratorium.

"De bedoeling van het bevolkingsonderzoek is het vroegtijdig opsporen en behandelen van dikkedarmkanker. In Vlaanderen sterven er nl. jaarlijks nog zo'n 1800 personen aan de ziekte", zegt prof. dr. Paul Pelckmans van het UZA.

De leden van AGSN beseften na de infosessie dat gezondheid een belangrijk thema is. In 2019 willen dat thema dus opnemen in hun werking.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

VOORSTELLING

Dag Allemaal!

Mijn naam is Solange Mariano dos Reis Borges. Ik ben voor een jaar projectmedewerker voor de vierde editie van het muzikale project Lokale Helden, een initiatief van Poppunt. Deze organisatie is gehuisvest in Brussel en zet zich in voor muzikanten en performers in Vlaanderen en Brussel. Ze biedt advies en informatie en zet in op speelkansen voor artiesten. Voor deze editie van Lokale Helden gaat Poppunt samen met het IC aan de slag voor een nog breder bereik.

We vertrekken vanuit de vaststelling dat muziek mensen op een positieve manier verbindt en dat er overal lokale talenten zijn die zoeken naar hun (eerste) speelkansen. We willen organisatoren aanmoedigen en ondersteunen en mensen stimuleren om samenwerkingsverbanden aan te gaan die voor een nieuwe lokale dynamiek kunnen zorgen. Met Lokale Helden krijgt het publiek een kans om samen te komen en deze lokale talenten te ontdekken. Laten we samen creëren en vieren, vieren, vieren!

Deze editie van Lokale Helden zie ik als een opportuniteit om via muziek culturen te verbinden. Binnenkort zal ik in Vlaanderen en Brussel op pad gaan om muzikale talenten op te sporen en enthousiaste organisatoren te vinden. Het is best een spannende uitdaging die volgens mij veel impact kan hebben.

Wat meer over mezelf.

Ik ben zeer leergierig! Als kind keek ik dagelijks, o.a. op National Geographic, naar interessante documentaires over tradities en culturen. Ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in "de mens".

Hij intrigeert mij en ik bewonder hoe mensen op verschillende manieren leven, denken en geloven.

Ik speel graag muziek. Het is een uitlaatklep, een andere manier om mijn emoties te uiten. Daarnaast hou ik ook van geluidsopnames maken, praten, dansen, fotografie, schilderen, koken, eten en wandelen. Ik vind het boeiend om te onderzoeken wat mensen verbindt. De eerste stap in deze queeste is de organisatie van het grootste muziekfestival van Vlaanderen dat laat zien dat muziek effectief mensen kan samenbrengen.

Geloof jij ook in de verbindende kracht van muziek? Doe mee! Organiseer op 26 april 2019 iets met jouw muzikaal talent. #supportyourlocals

Meer info: www.lokalehelden.be
en/of bel 0460 95 67 08.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

40 JAAR ROOD-WIT WINTERSLAG

RWW is een multiculturele voetbalvereniging uit het Genkse. Elke zondagvoormiddag spelen Italianen, Grieken, Spanjaarden, Turken, Portugezen, Marokkanen, Belgen, Afrikanen en vele anderen samen een match. De vereniging zag het daglicht in 1978. De man die zich met hart en ziel inzet voor deze ploeg is Naki Alexiou. Hij is al zo'n 25 jaar voorzitter. Hij heeft, samen met bestuurders George Malteros, Berty Gaspercic en Paul Reekmans, RWW van de grond af terug opgebouwd tot de vereniging zoals ze vandaag bestaat.

Net zoals bij voetbal komt het erop aan om een goed team achter je te hebben en dat heeft RWW. Steven Reyes is nu een actief bestuurslid, maar was daarvoor al tien jaar in de weer bij RWW. Tijdens de beginjaren was hij trainer.

RWW is een organisch geheel: sommigen komen erbij en anderen vertrekken, maar alles wordt zo goed mogelijk opgelost. Zo zat de ploeg een tijdje geleden zonder keeper. Iedereen zocht mee naar een oplossing en nu kan de ploeg rekenen op maar liefst 3 doelwachters.

De belangrijkste activiteit is de jaarlijkse spaghettidag in het voorjaar, een feest waarop bestuur, oud-spelers, familieleden (inclusief schoonmoeders!) actief helpen met de voorbereidingen, zodat alles gladjes verloopt. Op deze spaghettidag bereikt de vereniging maar liefst 600 eters. Dat mag je gerust een succes noemen. Bovendien versterkt het feest het groepsgevoel enorm.
Er zijn nog andere activiteiten die succes kenden. Zo waren er een reis naar Londen, tijdens de kerstperiode een actie voor de minderbedeelden en een paar BBQ's.

Uiteraard neemt RWW ook deel aan voetbaltoernooien! Hoe dan ook wordt er jaarlijkse een grote uitstap georganiseerd. Die van 2018 was heel speciaal want RWW vierde haar 40ste verjaardag! Een receptie zette dit extra in de verf. Ook de speciale locatie voor het feest, namelijk C-Mine, had vanwege het mijnverleden een grote betekenis voor zowel oude als jonge Genkenaren.

RWW is niet zozeer groter, maar wel gezonder geworden. De vereniging telt momenteel een 70-tal leden en is een goed geoliede machine. De opvolging voor de toekomst is ondertussen verzekerd. Via sociale contacten, familie en vrienden, spelers en oud-spelers sluiten jongeren en kinderen aan. Paul Reekmans, bijvoorbeeld, bracht zijn zoon Ronald mee. Mond-op-mondreclame speelt een belangrijke rol bij het werven van nieuwe leden. Respect voor elkaar en eerlijkheid staan centraal. Het motto luidt: **leven en laten leven.**

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

WELKOM

BIJ IC

Polak Maly vzw,

de Poolse school in Hasselt.

HASSELT

De Hasseltse Poolse school, sinds 2018 een vzw, organiseert Poolse taallessen voor kinderen van Poolse afkomst. De leerkrachten zijn Poolse vrijwilligers. Edyta Bednarz, de initiatiefnemer, bestuurt samen met ondervoorzitter Iwona Mydło de vzw. De school kan rekenen op 3 leerkrachten en een logopedist.

De kinderen zijn tussen 3 en 14 jaar oud en verdeeld in drie leeftijdsgroepen. Twee zaterdagen per maand, van september tot juni, kunnen ze naar de Poolse taalles. Naast de taal leren de kinderen ook de geschiedenis en de geografie van Polen. De belangrijkste missie van de school is het versterken van de banden tussen Polen in het buitenland.

De vereniging is erin geslaagd een fijne sfeer te creëren tussen Poolse gezinnen. Iedereen kent iedereen. De school is een plaats waar je niet alleen lessen kan volgen, het is ook een ontmoetingsplaats voor jong en oud. Er ontstaan hechte vriendschappen, niet enkel tussen de kinderen maar ook tussen hun ouders. De kinderen zijn open en behulpzaam voor die Poolse kinderen die niet goed Pools spreken. Ze praten altijd Pools onder mekaar en indien nodig vertalen ze naar het Nederlands. Ze ervaren zowel verschillen als gelijkenissen tussen culturen en leren respect te hebben voor elkaar. En dat is gewoon mooi.

Mongoolse Vrouwenvereniging van België

De Mongoolse Vrouwenvereniging van België is eind 2017 opgericht. Het afgelopen jaar organiseerden ze een aantal succesvolle activiteiten waarin de vrouw centraal stond, zoals bijvoorbeeld een netwerkmoment voor vrouwen en een uitwisseling over de rol van de vrouw in onze moderne maatschappij. Ook was iedereen welkom op een Mongoolse culturele avond. De Mongoolse vrouwen zetten ook acties op touw die de solidariteit tussen vrouwen van verschillende afkomst bevorderen.

ANTWERPEN

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

CULTUUR
SENSITIEVE ZORG

ANTWERPEN

De laatste jaren signaleren de lidverenigingen een stijging van individuele vragen rond welzijn, opvoedingsondersteuning, relatieproblemen, racisme, onderwijs, tewerkstelling, schuldbemiddeling, enzovoort. Meestal bestaan deze problemen niet op zichzelf, maar zijn ze onderling verbonden in de vorm van 'clusterproblematieken'.
Op enkele decennia is de samenleving superdivers geworden, maar helaas merken we dat hulpverleners en welzijnsorganisaties nog steeds niet goed weten hoe zij hiermee moeten omgaan. Dit maakt het voor hen niet altijd eenvoudig om in te spelen op de noden die daarmee gepaard gaan. Mensen met een migratieachtergrond vinden moeilijk de weg in het Vlaamse hulpverleningslandschap omdat heel wat diensten hen weinig bekend zijn.

Ook culturele aspecten zijn vaak een drempel voor het vragen van hulp. Zaken zoals de familie-eer, het onvoldoende beheersen van de Nederlandse taal en vrees, schaamte en faalangst houden de kloof in stand die etnisch-culturele minderheden ervaren tussen zichzelf en welzijns- en zorginstanties. Hierdoor ontstaat het risico dat bepaalde individuen of gemeenschappen zich terugtrekken. Bovendien beschikken Vlaamse hulpverleners over te weinig interculturele competenties om gepast om te gaan met het groeiende klantenbestand met migratieachtergrond.

Omwille van deze trends, en vooral om een antwoord te bieden op de vele welzijnsvragen die wij krijgen van onze lidverenigingen, heeft het IC een projectaanvraag ingediend bij de stad Antwerpen. Sinds maart 2017 zijn we bezig met het project 'Welzijnsantenne' en merken we dat we als socioculturele organisatie een zeer belangrijke rol invullen. Het IC legt met dit project namelijk een noodzakelijke brug tussen individuele hulpvragers uit diverse gemeenschappen en het reguliere aanbod.

Een leuk weetje: sinds 5 november loopt onze educatief medewerker Musti Önlen stage op het kabinet van Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin Jo Vandeurzen. Musti volgt er vooral de stuurgroepen omtrent cultuursensitieve zorg. Wij duimen er alvast voor dat zijn input een verschil kan maken in de zorgnoden van mensen met een migratieachtergrond.

KADOC - KU LEUVEN KYE001224_2019_01

Terugblik
NIEUWJAARSRECEPTIE
LIMBURG 2019

Vlaanderen
verbeelding werkt

info@icvzw.be www.icvzw.be